

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 648/16, Brno, v řízení o námitce podjatosti ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 19/2015,

t a k t o :

Námitka podjatosti **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce svým podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 6. 2015 vznesl námitku podjatosti proti soudcům Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) JUDr. Jaroslavě Skoumalové, JUDr. Lukáši Hlouchovi a Mgr. Petru Šebkovi. Uvedení soudci rozhodli ve věci žalobce sp. zn. 31 A 19/2015 o odmítnutí žaloby usnesením ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 19/2015 – 22.

[2] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[3] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, kterým je věc odnímana příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Základním předpokladem pro vyloučení je tedy skutečnost, že soudci, jejichž podjatost účastník řízení namítá, mají v dané věci ještě činit nějaké procesní úkony a rozhodovat o věci samé. Existence dosud nerozhodnuté věci je podmínkou řízení o námitce podjatosti. Jedná-li se tedy o věc pravomocně skončenou, kde již nepřichází v úvahu, aby soudci věc projednávali či rozhodovali, není důvod o námitce podjatosti rozhodovat. Nedostatek této podmínky má za následek odmítnutí námítky podjatosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004 - 55, č. 408/2004 Sb. NSS, ze dne 15. 11. 2012, č. j. Nao 76/2012 - 90, a ze dne 29. 11. 2012, č. j. Nad 61/2012 – 10).

[4] V nyní projednávané věci bylo vedeno řízení o žalobě žalobce, která byla usnesením krajského soudu ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 19/2015 – 22, odmítnuta. Pro rozhodování o podjatosti výše jmenovaných soudců proto není splněna podmínka řízení spočívající v existenci neskončeného řízení před krajským soudem. Nejvyšší správní soud proto námitku podjatosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu